

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

16 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 30 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 de avocatul Vasile Albu în numele inculpatului

Chiseolari Dmitri Dmitri, născut la 24 octombrie 1976, originar din s.Bășcălia, r-nul Basarabeasca, domiciliat în mun.Chișinău, bd.Miron Costin 6/1, ap.53.

Termenul examinării cauzei în:

instanța de fond de la 25.08.2011 pînă la 30.03.2012,

instanța de apel de la 23.10.2012 pînă la 06.12.2012,

instanța de recurs de la 01.08.2013 pînă la 16.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 30 martie 2012, Chiseolari Dmitri a fost condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Chiseolari Dmitri în beneficiul lui Culeșov Alexandr a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a prejudiciului material în sumă de 173 lei, iar în total suma de 5173 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Chiseolari Dmitri, la 26 decembrie 2010, ora 02.00, aflîndu-se în apartamentul nr.20 din str.Grenoble 106/4, mun.Chișinău, din cauza relațiilor ostile existente, intenționat, cu scopul cauzării cet.Culeșov Alexandr a leziunilor corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mîinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.504/D din 02.03.2011, o dereglare a sănătății de lungă durată, care se califică ca vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Albu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că toți martorii, inclusiv partea vătămată și inculpatul au declarat că ultimul a venit în gospodăria lui A.Culeșov cu intenții bune, pașnice, dorind doar să-și vadă fiul și concubina, care locuiesc în același apartament, că inițiatorul conflictului a fost partea vătămată, care primul i-a aplicat lui D.Chiseolari lovituri, iar acesta dorind doar să-l imobilizeze, posibil în procesul luptei, i-a cauzat părții vătămate leziuni corporale, dar nu cu intenție directă. A mai menționat faptul că D.Chiseolari are la întreținere un copil minor, se căiește sincer de cele săvîrșite, alte infracțiuni nu a mai comis, muncește peste hotarele țării, are o reputație și caracteristică pozitivă, astfel poate fi reeducat fără izolare de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, apelul avocatului V.Albu în numele inculpatului a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi considerat ca inadmisibil, deoarece în cadrul ședinței primei instanțe inculpatul a fost apărat de avocatul A.Tabîrță, însă, la 20.06.2012, apel împotriva sentinței a declarat avocatul V.Albu, care a fost semnat numai de el, nu și de inculpat, în ședința instanței de apel stabilindu-se faptul că avocatul V.Albu a încheiat contract nu cu inculpatul, dar cu rudele acestuia, și anume cu mama lui.

Instanța de apel a relatat că nu se poate expune asupra circumstanțelor indicate în apelul declarat de avocat din considerentul că nu cunoaște poziția inculpatului, care nu s-a prezentat în prima instanță, cauza fiind examinată în lipsa lui, fiind anunțat în căutare, și anume dacă este de acord ca interesele lui să fie apărate de avocatul V.Albu și cu argumentele invocate în apelul declarat care este semnat numai de avocat.

Neîntemeiat a considerat instanța afirmațiile avocatului V.Albu, precum că inculpatul se căiește sincer de cele comise, solicitând o pedeapsă mai blândă pentru acesta, circumstanțe care indică la faptul că D.Chiseolari a recunoscut vina, deoarece acest lucru nu este cunoscut instanței din motiv că ultimul nu a fost prezent și nu a fost audiat în cadrul ședinței primei instanțe.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Albu în numele inculpatului care, cu trimitere la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului D.Chiseolari să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea art.90 Cod penal, invocînd că atît prima instanță, cît și instanța de apel, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont și nu au aplicat prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de instanțe nu vine în concordanță cu fapta săvîrșită de acesta, astfel scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării condiționate a acesteia; instanța de apel incorect a considerat apelul ca inadmisibil, indicînd precum că nu cunoaște poziția inculpatului asupra apelului, necătfînd la faptul că a fost prezentată cererea lui D.Chiseolari, primită de el prin poștă electronică, în care este expusă poziția acestuia asupra întregii cauze penale și a apelului inclusiv.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale, și anume procurorul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare la 27.10.2012), este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 06.12.2012 în prezența avocatului V.Albu, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, acesta fiind înștiințat despre data pronunțării deciziei motivate - 27.12.2012 (f.d.202-204).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, la data pronunțării deciziei motivate - 27.12.2012, inculpatul și avocatul V.Albu nu au fost prezenți. Decizia

a fost pronunțată la 27.12.2012, recurentul avînd posibilitatea în aceeași zi să i-a cunoștință de conținutul acesteia.

Totodată, instanța a expediat pentru informare în adresa procurorului, părții vătămate, inculpatului și avocatului V.Albu copia deciziei motivate la 27.12.2012 (f.d.210), iar la 30.12.2012 - în Penitenciarul nr.13, dosarul penal fiind restituit în prima instanță în aceeași zi (f.d.211-213).

Potrivit prevederilor art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru avocat, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începe să curgă de la 28.12.2012 și expiră la 28.01.2013. Avocatul V.Albu în numele inculpatului a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la data de 08.04.2013, adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.225).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Argumentele recurentului, precum că dînsul a primit copia deciziei instanței de apel la data de 07.03.2013 și din acest moment urmează a se calcula termenul declarării recursului, nu pot fi reținute, deoarece, în primul rînd, dînsul a cunoscut despre data pronunțării deciziei motivate, în al doilea rînd, acestea contravin prevederilor art.230 și art.422 Cod de procedură penală (red.27.10.2012).

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului avocatului V.Albu, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Chiseolari Dmitri, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 30 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui Chiseolari Dmitri, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă